

N:o 46.

Ank. till Riksd. Kausli den 8 Maj 1880, kl. 1 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af förslag till lagförklaring beträffande den ansvarighet för enskilda sedelutgifvande bankers förbindelser, som må åligga de solidariske bolagsmännen.

Från Andra Kammaren har Lag-Utskottet fått till handläggning emottaga en inom Kammaren af Herr *Liss Ol. Larsson* väckt motion, N:o 141, med förslag, »det Riksdagen för sin del beslutar den förklaring af lagen i fråga om den solidariska ansvarigheten för delegare i sedelutgifvande enskild bank, att, då sådan bank icke förmår att efter ordalydelsen fullgöra sina förbindelser, en hvar, som eger förfallen fordran hos banken, eger att för sin fordran söka hvem han vill af de solidariske bolagsmännen».

Genom skrifvelse af den 3 Januari 1879 från Chefen för Justitiedepartementet, enligt bemyndigande af Kongl. Maj:t, har den förut tillsatta komité för utarbetande af förslag till erforderliga stadganden om säkerhet i jernvägar och andra dermed jemförliga anläggningar blifvit annodad att i ett sammanhang taga i öfvervägande frågan om *vilka särskilda föreskrifter må finnas lämpliga för utredning af tillgångar, som blifvit till borgenärers förnöjande afträdde, ej mindre af jernvägsegare, än af enskilda banker och andra dermed jemförliga bolag och affärsfirmor, samt att i detta ämne afgifva de förslag, hvar till komitén funne anledning.*

Då komiterade, vid fullgörande af det dem sålunda lemnade uppdrag, uppenbarligen icke kunna undgå att till grund för sina förslag om

Bih. till Riksd. Prot. 1880. 7 Saml. 29 Häft.

sättet för utredning af tillgångar, som af enskilda banker blifvit till borge-
närers förnöjande afträdde, utgå från ett bestämdt antagande om be-
skaffenheten af den ansvarighet, som för sedelutgifvande enskild banks
förbindelser enligt gällande lag åligger de solidariske bolagsmännen, samt
följaktligen ock, vid affattandet af förslag till erforderliga föreskrifter i
afseende å denna ansvarighets utkräfvande, måste taga frågan om den-
sammias betydelse och omfattning under direkt ompröfning, anser Ut-
skottet, att det lagstiftningsarbete, som sålunda är under utförande, och
hvilket, efter hvad Utskottet inhemtat, redan långt framskridit, antagligen
skall, när det blir föremål för slutlig pröfning, lösa förevarande viktiga
och grannliga fråga på ett både rättigare och vida lämpligare sätt än
det nu föreslagna att under form af lagförklaring undanröjda den i gäl-
lande lag nu förekommande ofullständighet; hvadan Utskottet hemställer,

att motionen icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 8 Maj 1880.

På Lag-Utskottets vägnar:

G. LAGERSTRÅLE.

Reservationer:

af Herr Grefve *Mörner*: »Skulle lagförklaringar meddelas så ofta
hos enskilda personer, vare sig riksdagsmän, jurister eller andre, tvifvel
må uppkomma angående rätta förståndet af lagbud, så kunde ett ganska
mödosamt och säkerligen oftast onyttigt arbete uppstå. Efter min upp-
fattning bör lagförklaring ej ifrågakomma oftare än då hos lagskipande
myndigheter bestämda tvifvel uppstått angående lagens rätta förstånd;
och som, mig veterligen, någon sådan villrådighet i anseende till det
lagstadgande, hvarom nu är fråga, icke förekommit, finner jag mig böra
vördsamt hemställa, att Herr Liss Olof Larssons motion må lemnas utan
afseende».

af Herr *Lindgren*: »Då gällande lag i fråga om solidarisk an-
svarighet för delegare i sedelutgifvande enskild bank, efter mitt omdöme,

är tydlig och klar, synes mig den begärda förklaringen desto mindre erforderlig, som angående sådan ansvarighet hittills ej försports någon olikhet i lagtillämpningen».

af Herrar *Torpadie, Johannes Jonsson, Magnus Jonsson och Smedberg.*

Herr *Anders Persson* har begärt få här antecknadt, att han icke inom Utskottet deltagit i ärendets behandling.

N:o 47.

Ank. till Riksd. Kansli den 8 Maj 1880, kl. 1 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring af 5 § i förordningen om landsting den 21 Mars 1862.

Uti en af Andra Kammaren till Lag-Utskottet hänvisad motion, N:o 9, har Herr *C. G. Otterborg* — enär förordningen om landsting ej stadgade val af suppleanter för valmännen till landstingsmäns väljande och enär, om kommunalstämmorna ändock valde suppleanter, desse af landstingsmannaval förrättande domare kunde kasseras, då författningen ej medgäfvit val genom suppleanter, hvarigenom kommuner, om deras utsedde valmän blefve af sjukdom eller andra laga förfall hindrade att valen bevista, oförvålladt och ofrivilligt förhindrades att sin rösträtt vid landstingsmannavalen utöfva — föreslagit: »det Riksdagen ville för sin del besluta, att § 5 af Kongl. Maj:ts nådiga förordning om landsting den 21 Mars 1862 må få följande förändrade lydelse: »De i § 3 om